

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/13/EF**af 5. marts 2002****om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringselskaber**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Köln den 3. og 4. juni 1999 og i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, anerkendes betydningen af forsikringselskabernes solvensmargen til beskyttelse af forsikringstagerne i det indre marked ved at sikre, at forsikringselskaberne har tilstrækkelig kapital i forhold til karakteren af deres risici.
- (2) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring ⁽⁴⁾ kræver, at forsikringselskaber skal have en solvensmargen.
- (3) Kravet om, at forsikringselskaber ud over deres forsikringsmæssige hensættelser til at opfylde deres policeforpligtelser etablerer en solvensmargen til at beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger, er et vigtigt element i systemet med forsigtighedstilsyn til beskyttelse af forsikrede personer og forsikringstagere.
- (4) De eksisterende regler om solvensmargen som fastsat ved direktiv 73/239/EØF har stort set været uændrede i den efterfølgende fællesskabslovgivning, og Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) ⁽⁵⁾ pålagde Kommissionen at aflægge rapport til Forsikringskomitéen, der blev nedsat ved Rådets direktiv 91/675/EØF ⁽⁶⁾, om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

- (5) Kommissionen har udarbejdet ovennævnte rapport på grundlag af de henstillinger, der blev fremsat i rapporten om forsikringselskabers solvens fra konferencen af forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater.
- (6) Det nuværende systems enkle og solide struktur har ifølge rapporten fungeret tilfredsstillende og er baseret på fornuftige principper, der drager fordel af en høj grad af gennemsigtighed, men der er i visse tilfælde konstateret svagheder, især hvad angår følsomme risikoprofiler.
- (7) Der er behov for at forenkle og forhøje de eksisterende minimumsgarantifonde, især som følge af stigningen i skadeserstatninger og driftsomkostninger som følge af inflationen. Tærsklen for, hvornår den laveste procentsats anvendes ved beregning af solvensmargenen på grundlag af præmier og skader, bør også forhøjes tilsvarende.
- (8) For at undgå større og drastiske stigninger i tærsklerne og i minimumsgarantifondene i fremtiden bør der indføres en mekanisme, hvorefter de justeres efter det europæiske forbrugerprisindeks.
- (9) I særlige tilfælde, hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare, er der behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse bør de kompetente myndigheder oplyse forsikringselskaberne om årsagerne til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og rimelig behandling. Så længe der hersker en sådan situation, bør de kompetente myndigheder ikke kunne attestere, at forsikringsvirksomheden har en tilstrækkelig solvensmargen.
- (10) På baggrund af markedsudviklingen med hensyn til karakteren af genforsikringsdækning, som købes af primære forsikringsgivere, er der et behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at mindske reduktionen af solvensmargenkravet under visse omstændigheder.
- (11) Hvis en forsikringsgiver mærkbart reducerer eller helt ophører med tegningen af nye policer, er der behov for at fastsætte en tilstrækkelig solvensmargen med hensyn til de tilbageværende forpligtelser for bestående policer som afspejlet i niveauet for de forsikringsmæssige hensættelser.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 129.

⁽²⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 14.2.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).

⁽⁵⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

- (12) For visse klasser skadesforsikring, som er udsat for en særlig volatil risikoprofil, bør den eksisterende solvensmargen forhøjes væsentligt, således at kravet til solvensmargen bedre afspejler den sande risikoprofil ved policerne.
- (13) For at afspejle konsekvensen af forskellige regnskabs- og aktuarmetoder bør der foretages tilsvarende justeringer af metoden til beregning af kravet til solvensmargen, således at dette beregnes ensartet og konsekvent, hvorved forsikringsselskaberne får lige vilkår.
- (14) Dette direktiv fastsætter minimumsnormer for solvensmargenen, og et hjemland bør være i stand til at beskrive strengere regler for forsikringsselskaber, der er godkendt af dets egne kompetente myndigheder.
- (15) Direktiv 73/239/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 73/239/EØF

Direktiv 73/239/EØF ændres således:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv vedrører ikke de gensidige forsikringsselskaber, der opfylder følgende betingelser:

- a) vedtægterne giver mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne
- b) virksomheden omfatter ikke ansvarsforsikring, medmindre der er tale om en accessorisk sikring i henhold til punkt C i bilaget, eller kreditforsikring og kaution
- c) den årlige præmieindtægt, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, overstiger ikke 5 000 000 EUR, og
- d) mindst halvdelen af de præmier, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, stammer fra fysiske personer, der er deltagere i det gensidige forsikringsselskab.

Dette direktiv vedrører ikke virksomheder, der opfylder følgende betingelser:

- virksomheden udøver ingen anden virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, end den, der er omhandlet i klasse 18 under punkt A i bilaget
- denne virksomhed udøves udelukkende på lokalt plan og består kun i naturalydelse, og
- de årlige indtægter fra udøvelse af assistancevirksomhed til personer i vanskeligheder overstiger ikke 200 000 EUR.

Denne artikel hindrer dog ikke gensidige forsikringsselskaber i at ansøge om eller bevare godkendelse i henhold til dette direktiv.»

2) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

1. Hver medlemsstat pålægger hvert forsikringsselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv.

2. Den faktiske solvensmargen består af forsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder:

a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige forsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:

i) Vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau eller, efter selskabets opløsning, hvis hele selskabets øvrige gæld er afviklet.

ii) Vedtægterne fastsætter, for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen.

iii) De relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. i) og ii)

b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser

c) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales.

Den faktiske solvensmargen reduceres med forsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

For de forsikringsselskaber, der diskonterer eller reducerer deres forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader for at tage hensyn til investeringsafkast som tilladt ved artikel 60, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (*), reduceres den faktiske solvensmargen med forskellen mellem de udiskonterede forsikringsmæssige hensættelser eller forsikringsmæssige hensættelser før reduktion som oplyst i noterne til regnskabet og de diskonterede eller forsikringsmæssige hensættelser efter reduktion. Denne tilpasning foretages for alle risici i punkt A i bilaget, bortset fra de risici, der er anført under klasse 1 og 2. For andre klasser end 1 og 2 er der ikke behov for justering for diskontering af annuiteter, der indgår i de forsikringsmæssige hensættelser.

3. Den faktiske solvensmargen kan også bestå af følgende:

- a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

- i) Kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning.
- ii) For indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger forsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af det emitterende forsikringsselskab, og dets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau.
- iii) For indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som en komponent af den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter forsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetaling, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau.
- iv) Låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af forsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer.
- v) Låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen

- b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter — herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede — op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen for alle værdipapirer og al den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- i) De må ikke kunne tilbagebetales på ihænde haverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse.

- ii) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give forsikringsselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden.

- iii) Långiverens krav mod forsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld.

- iv) De for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tabene, samtidig med at forsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed.

- v) Kun faktisk indbetalte beløb må tages i betragtning.

4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra selskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:

- a) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen

- b) ekstrabidrag, som gensidige og gensidiglignende forsikringsselskaber med variable bidrag kan kræve af deltagerne i løbet af et regnskabsår, med et beløb på indtil halvdelen af forskellen mellem de maksimale bidrag og de faktisk opkrævede bidrag; disse mulige ekstrabidrag kan dog ikke dække mere end 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen. De kompetente nationale myndigheder fastlægger betingelserne for tilladelse til ekstrabidrag

- c) de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.

5. De ændringer af stk. 2, 3 og 4, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrundes en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 2 i Rådets direktiv 91/675/EØF (**).

(*) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7.

(**) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

1. Den obligatoriske solvensmargen bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader i de sidste tre regnskabsår.

Såfremt forsikringsselskaber hovedsagelig kun dækker en eller flere af følgende risici: kredit-, storm-, hagl- og frost-risici, tages der dog hensyn til de sidste syv regnskabsår som referenceperiode for gennemsnittet af skader.

2. Med forbehold af artikel 17 skal den obligatoriske solvensmargens størrelse være lig med det højeste af de to resultater, der er anført i stk. 3 og 4.

3. Præmiegrundlaget skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag som beregnet nedenfor eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag.

Præmier eller bidrag for klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget forøges med 50 %.

De præmier eller bidrag, inklusive accessoriske tillæg, der indgår i direkte forsikringsforretning i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen.

Hertil lægges beløbet for de præmier, der er overtaget for al genforsikring i løbet af det sidste regnskabsår.

Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter på de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Efter at have delt det således fremkomne beløb i to rater, af hvilke den første går op til 50 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb, beregnes brøkdele på henholdsvis 18 og 16 % af disse rater og lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der brutto-beløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 %.

Med de kompetente myndigheders godkendelse kan der benyttes statistiske metoder til at fordele præmierne eller bidragene med hensyn til klasserne 11, 12 og 13.

4. Skadesgrundlaget beregnes på følgende måde, idet skadeserstatninger, hensættelser og regresbeløb forhøjes med 50 % for så vidt angår klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget.

De beløb for skader, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af skader, som påhviler cessionarer og

retrocessionarer) i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder, lægges sammen.

Hertil lægges det beløb for skader, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget i genforsikring eller retrocession, og beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede skader, der er fastlagt ved slutningen af det sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er indgået i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder.

Herfra fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede skader, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser. Hvis referenceperioden efter stk. 1 er syv år, fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede skader, som er fastlagt ved begyndelsen af det sjette regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår.

Efter at have delt tredjedelen eller syvendedelen af det således fremkomne beløb, alt efter referenceperioden i overensstemmelse med stk. 1, i to rater, af hvilke den første går op til 35 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb, beregnes brøkdele på henholdsvis 26 og 23 % af disse rater og lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der brutto-beløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 %.

Med de kompetente myndigheders godkendelse kan der benyttes statistiske metoder til at fordele skadeserstatninger, hensættelser og regresbeløb med hensyn til klasserne 11, 12 og 13. For de risici, der er anført under klasse 18 i punkt A i bilaget, er beløbet for udbetalte skader, som anvendes til beregningen af skadesgrundlaget, forsikringsselskabets omkostninger for ydet bistand. Disse omkostninger beregnes i overensstemmelse med hjemlandets bestemmelser.

5. Hvis den obligatoriske solvensmargen som beregnet i stk. 2, 3 og 4 er lavere end den obligatoriske solvensmargen for det foregående år, er den obligatoriske solvensmargen mindst lig med den obligatoriske solvensmargen for det foregående år multipliceret med forholdet mellem de forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader ved slutningen af det sidste regnskabsår og de forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader ved begyndelsen af det sidste regnskabsår. Som led i disse beregninger beregnes de forsikringsmæssige hensættelser som et nettobeløb af genforsikring, men forholdet må aldrig være højere end én.

6. De brøkdeler, der anvendes på de i stk. 3, sjette afsnit, og stk. 4, sjette afsnit, nævnte rater, nedsættes til en tredjedel for sygeforsikring, der teknisk fungerer på lignende måde som livsforsikring, såfremt:

- a) de opkrævede præmier beregnes på grundlag af sygelighedstavler efter de matematiske metoder, der anvendes i forsikring
- b) der oprettes en aldersreserve
- c) der opkræves et præmietillæg for at skabe en sikkerhedsmargin af en passende størrelse
- d) forsikringsselskabet senest kan opsig kontrakten før udløbet af det tredje forsikringsår
- e) kontrakten åbner mulighed for at hæve præmierne eller nedsætte ydelserne selv for løbende kontrakter.»

4) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

1. En tredjedel af den obligatoriske solvensmargin som fastsat i artikel 16a udgør garantifonden. Den består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 16, stk. 2 og 3 og — med samtykke fra hjemlandets kompetente myndighed — stk. 4, litra c).

2. Garantifonden skal være på mindst 2 000 000 EUR. Hvis alle eller nogle af de risici, der er angivet i en af klasserne 10-15 i punkt A i bilaget, er forsikrede, skal den dog være på mindst 3 000 000 EUR.

Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med en fjerdedel for gensidige selskaber og selskaber af gensidiglignende karakter.»

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

1. De beløb i euro, der er fastsat i artikel 16a, stk. 3 og 4, og i artikel 17, stk. 2, justeres årligt og første gang den 20. september 2003 for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.

Beløbene tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5 %, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om undersøgelsen og de tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1.»

6) I artikel 20, stk. 2, ændres »artikel 16, stk. 3« til »artikel 16a«.

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiel genopretningsplan for de forsikringsselskaber, hvor de

kompetente myndigheder finder, at forsikringstagernes rettigheder er i fare. Den finansielle genopretningsplan skal for de følgende tre regnskabsår mindst indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:

- a) anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner
- b) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring
- c) en prognosticeret balance
- d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargin
- e) den generelle genforsikringspolitik.

2. Når forsikringstagernes rettigheder er i fare, fordi forsikringsselskabets finansielle situation forværres, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et forsikringsselskab at have en højere obligatorisk solvensmargin for at sikre, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveauet for denne højere obligatoriske solvensmargin baseres på den i stk. 1 omhandlede finansielle genopretningsplan.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargin, særlig når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden udgangen af det foregående regnskabsår.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen, på basis af genforsikring, af solvensmargenen som bestemt i artikel 16a, når:

- a) karakteren eller kvaliteten af en genforsikringskontrakt er ændret betydeligt siden det foregående regnskabsår
- b) der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en ubetydelig risikooverførsel inden for rammerne af genforsikringskontrakten.

5. Hvis de kompetente myndigheder har krævet en finansiel genopretningsplan for forsikringsselskabet i henhold til stk. 1, skal førstnævnte afstå fra at udstede godkendelsescertifikat i henhold til artikel 10, stk. 3, afsnit 2, i dette direktiv, artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 88/357/EØF (andet skadesforsikringsdirektiv) (*) og artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 92/49/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (**), så længe de er af den opfattelse, at forsikringstagernes rettigheder er i fare, jf. stk. 1.

(*) EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).

(**) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).«

*Artikel 2***Overgangsperiode**

1. Medlemsstaterne kan indrømme de forsikringsselskaber, som ved nærværende direktivs ikrafttræden udøver virksomhed på deres område inden for en eller flere af de klasser, der er nævnt i bilaget til direktiv 73/239/EØF, en frist på fem år fra datoen for nærværende direktivs ikrafttræden til at efterkomme kravene i artikel 1 i nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne kan indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt den obligatoriske solvensmargen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år, på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 73/239/EØF har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margen, for tilsynsmyndighederne til godkendelse.

*Artikel 3***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 20. september 2003 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, først anvendes i forbindelse med tilsyn

for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2004, eller i løbet af det kalenderår.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Senest den 1. januar 2007 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering. Rapporten angiver, hvordan medlemsstaterne har gjort brug af de i direktivet indeholdte muligheder, og hvorvidt de skønsebeføjelser, som er overdraget de nationale tilsynsmyndigheder, har bevirket væsentlige forskelle med hensyn til tilsynet i det indre marked.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand